

blive, at de ufaglærtes store Antal blev yderligere forøget, hvad jeg neppe tror vilde være til Gavn, hverken for de unge Mennesker, det gik ud over, ej heller for Samfundet.

Den højtærede Minister udtalte vedrørende Forslaget om Børns og unge Menneskers Arbejde, at der kun for et enkelt Fag, Bagerfaget, var sket en Ændring, og den gik ud paa at ligestille det med andre Fag. Men Forholdet er dog det, at Bagerfaget nu en Gang ikke har samme Arbejdstid som andre Fag; der gælder en særlig Arbejdstid for Bagerfaget, og Forholdet bør og maa dog være det, at vore Lærlinge har den samme Arbejdstid, som de voksne har: Jeg kan da ikke tænke mig Muligheden af, at nogen vilde foreslaa, at hvis f. Eks. en Murersvend begynder Kl. 7 om Morgenen, skulde Lærlingen først have Lov at begynde Kl. 9, og det er jo det, man forlanger her for Bagerfagets Vedkommende.

Den højtærede Minister fremsatte nogle Udtalelser til det ærede Medlem Hr. Lange, som i Dag desværre er forhindret i at være til Stede. Jeg kan godt lade dem ligge; jeg antager ikke, at det, der er omtalt, baade af den højtærede Minister og af det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, er mere indgribende, end at det godt kan vente til Behandlingen i Udvalget. Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen var i øvrigt inde paa, at Lærlingeloven skulde sikre Lærlinge imod Mishandling, og udtalte, at Forældre holdt ikke af at løbe til Autoriteter. Det ærede Medlem tænkte vel her paa Politiautoriteterne, som jo nu har Tilsynet med Lærlingeforholdene, men i samme Øjeblik vi fik en Lærlingekommission, vil den jo være en Autoritet, og saa maatte de dog gaa til en Autoritet, hvis de vilde have noget ud af det.

Den højtærede Minister udtalte sin Anerkendelse af — og det er jeg glad ved — at der er vist megen Interesse for Lærlingenes Uddannelse, og han udtalte: navnlig fra Haandværkerfagene. Ja, det er rigtigt. Men der vil man nu paa een Gang bortskære det Arbejde, der gennem nogle og fyrretyve Aar er blevet oparbejdet i Hovedorganisationerne. Den højtærede Minister ryster paa Hovedet; men det er dog rigtigt; man vil lave Læreprøvenævn eller Svendeprøvenævn, som det ærede Medlem Hr. Harald Jensen mente de burde hedde, og man vil altsaa helt tage det bort, som vi gennem Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk gennem nogle og fyrretyve Aar har opelsket og med Kærlighed har taget os af. Og dér er det jo saaledes, at

der finder en virkelig sagkyndig Bedømmelse Sted ved Svendeprøverne, en Prøve, hvor baade Mestre og Svende kan være med i Bedømmelsen, hvad vi ikke har det mindste imod, og hvad der sker i mangfoldige Fag og mangfoldige Steder. Men dette skal nu paa een Gang skæres bort, hele dette gode Arbejde, som, det hævder jeg, Fællesrepræsentationen her har gjort; de Mænd, som arbejder med den største Interesse i det, skal bort, og nu skal der være særlige Lærenævn, som udnævnes af Lærlingekommissionen. Det vil vi absolut modsætte os fra vor Side. Vi maa holde fast paa, at den Form, vi nu har, er tilfredsstillende, og at det absolut ikke vil blive bedre, men snarere det modsatte, under det, der foreslaas.

Den højtærede Minister var inde paa at omtale Forholdene i England, i de store Fabrikdistrikter, hvor Forholdet er det, at der ikke er Adgang til at udlære Lærlinge, men hvor de maa have en videre Uddannelse gennem Skoler. Ja, det er antagelig det, som et Lovforslag som dette, hvis det bliver vedtaget i den Aand, hvori det er fremsat, vilde medføre, at Udlæringen hos Mestre i det store og hele vilde forsvinde, og at Lærlingeuuddannelsen vilde gaa over til Fagskoler, til en teoretisk Uddannelse, som vilde komme til at koste Staten uhyre meget. Det er for Resten ganske karakteristisk, at medens man her i Danmark taler om, at det er et stort Udbytte, Mestre har af at udlære Lærlinge, er det lige paa den anden Side af Sundet,ovre i Sverige, saaledes, at der gives dér aarlige Beløb som Præmie til Mestre, der vil tage Lærlinge. Dér er man nemlig saa langt ude, at de overhovedet ikke vil tage Lærlinge. Beløbene er i øvrigt for smaa til, at de er fyldestgørende til Formaalet; men saaledes er Forholdet derovre.

Den højtærede Minister udtalte, at Lærlingeloven skulde nærmest beskytte de gode Læresteder imod illoyal Konkurrence fra de daarlige Læresteder. Ja, hvis en Lov kunde laves saaledes, at man kun ramte de daarlige Læresteder — der er brodne Kar i alle Lande —, saa vilde Ulykken maaske ikke være saa stor. Men alle Generne ved Loven vil jo komme til at hvile paa ethvert Lærested.

Naar Handelsstanden saa stærkt ønsker en Lærlingelov specielt for denne, kan jeg ikke se, hvad der skulde være til Hinder for at give den en saadan. Det vilde ganske vist være en Lov mere, men da vi dog her har faaet, jeg ved ikke hvor mange, men vel et lille Hundrede Stykker forelagt, saa kan